

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Ὑπότου ἀριθ. 17, Πάρος Δουκῆτος.

Συνδρομὴ Ἑσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἸΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20ῃ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1899

ἌΡΙΘ. 27

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ

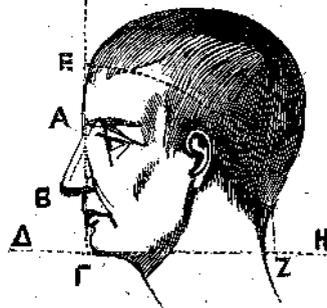
Ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων κατενόηθη ἡ προσωπικὴ ὠραιότης καὶ καλλονὴ καὶ πρῶτον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι κατέγιναν καὶ ἀνέπτυξαν τὸ αἶσθημα τοῦ ὠραίου.

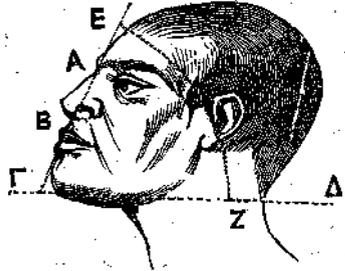
Μεταξὺ τῶν ποικίλων διαφορῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐκάστη φυλὴ ἐπέδειξατο ἴδιον αἶσθημα τοῦ ὠραίου. Τὸ δὲ μᾶλλον ἀρετὸν εἰς τὸ ὄμμα σῶμα διερίθη κατὰ τὴν ἀντίληψιν ἐκάστου ἔθνους καὶ ἴδιον ἐκάστον τούτων κατὰ τὴν φυτικὴν αὐτοῦ συγκυρίαν ἐσχημάτισεν αἶσθημα. πλὴν οὐδενὸς ἔθνους τὸ ὠραῖον ἐγένετο παραδεκτὸν παρ' ἄλλου ἔθνους. Μόνον δ' οἱ Ἕλληνες ἠδυνήθησαν νὰ κατανοήσωσι τὸ ἀληθὲς καὶ τέλειον ὠραῖον σῶμα καὶ κατώρθωσαν τὸ αἶσθημα αὐτῶν τοῦτο νὰ μεταδοθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ παρ' ἑκαστοῦ τοῦ ἄλλου ἔθνους.

Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἔλαβον ὡς βῆσιν τοῦ πραγματικῶς ὠραίου σώματος τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' οὗ ὄρισαν κανονικὰς καὶ κατ' ἀποστάσεις καὶ κατὰ σχήμα ἵσας γραμμάς, ὡς ὠνόμασαν προσωπικὰς γραμμάς, δι' ὧν ἐκάνοντο τὴν καλλονὴν διὰ κανονικῶν συμμετρικῶν ἀποστάσεων.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου ὄρισαν δύο γραμμάς, τὴν γραμμὴν μήκους καὶ τὴν γραμμὴν τοῦ πλάτους. Ἡ γραμμὴ τοῦ μήκους διαίρεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη

ἐπὶ γραμμῆς καθέτου, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὑπὲρ τὸ μέτωπον στεφάνης (στεφάνη καλεῖται ἡ γραμμὴ ἢ χωρίζουσα τὸ τρίχων ἐκ τοῦ μετώπου) ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς κάτω σιαγῶνος. Αὕτη διαίρεται εἰς τρία μέρη. Ἐν ἀπὸ τῆς στεφάνης μέχρι τοῦ μεσοφρύου βγ, δεύτερον ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς βάσεως τῆς στυλίδος τῆς μινὸς γδ, καὶ τρίτον ἀπὸ ταύτης μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς κάτω σιαγῶνος, ὡς δεικνύται ἐν τῷ ἐναντι ἡμέτερω σχήματι. Εἰς τὰ τρία δὲ ταῦτα μέρη προστίθεται καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ κρανίου, ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ καθέτου γραμμῆς, ἀπὸ τῆς στεφάνης τοῦ μετώπου καὶ ληγοῦσης ἐπὶ τῆς κορυφῆς, λαμβανομένης ἐξ ἐφαπτομένης ὀριζάντως τῆς κορυφῆς.

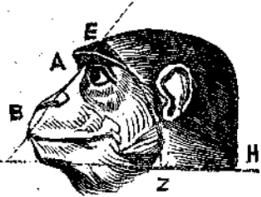
Ὅστε κατὰ τὴν εὐφυῆ ταύτην ἀρχαίαν μέθοδον τὸ σύνολον τοῦ προσώπου τῆς κεφαλῆς κατὰ μήκος ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ἴσων εὐθυγράμμων διαμερισμάτων αβ, βγ, γδ, καὶ δε.

Τὰ πέντε ταῦτα εὐθύγραμμα διμερίσματα κείνται μὲν ἐπὶ γραμμῶν καθέτων, δὲν εὐρίσκονται ὁμοῦς κατ' εὐθείαν, ἀλλ' ἐνούμενα ἀποτελοῦσιν ἀγχοειδῆς τόξον, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν ἄκρον κείται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς κάτω σιαγῶνος.

Ἡ κία πλάτος γραμμὴ γ τοῦ προσώπου κείται ὀριζάντως διερχομένη διὰ τοῦ μεσοφρύου. Διαίρεται καὶ αὕτη εἰς ἑξ ἴσων μέρη, λαμβανομένου τοῦ μήκους τοῦ ὀφθαλμοῦ ὡς μέτρον. Ὁ εἰς ὀφθαλμὸς ἀπέχει τοῦ ἄλλου ἴσον διάστημα πρὸς τὸ μήκος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὥστε οἱ δύο ὀφθαλμοὶ κατὰ γραμμὴν καὶ τὸ μέσον αὐτῶν ν' ἀποτελῶσι τρεῖς ἵσας γραμμάς πρὸς τὰ ἔξω ἐκαστοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι ἡμίσεια γραμμῆ.

Τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς προσωπικῆς γραμμῆς ἐπὶ τοῦ κανονικοῦ προσώπου οὐ μόνον πρέπει ν' ἀπέχων ἐπίσης ἐπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ νὰ σχηματίζωσιν ἐνούμενα διὰ γραμμῆς τόξον, τοῦ ὁποίου ὡς προελέχθη, τὸ ἐν ἄκρον νὰ προεκτείνεται ἐπὶ τῆς στεφάνης τοῦ κρανίου, τὸ δὲ ἄλλο ἄκρον

νά κηται επί του άκρου της κάτω σιαγώνος. Έκ της διαφοράς κυρτότητας του τόξου τούτου οι άρχαίοι έπεδείκνυον τον βαθμόν της νοημοσύνης. Προς παρὰστασιν δέ ταύτης έσχημάτιζον γωνίαν εκ δύο ευθειών γραμμών, εκ των η μία ήτο κάθετος, διήρχετο εκ του μεσοφρύου και έληγεν επί της βάσεως της στυλίδος της ρινός, ή δέ άλλη ήτο όριζοντία, ήρχετο εκ της βάσεως της στυλίδος και έληγεν επί του ακούστικου πόρου. Όσον ή γωνία αυτή πλησιάζει προς την όρθήν, τόσον πνευματώδστερος είναι ο άνθρωπος· και εάν μόν είναι έντελώς όρθή, είναι ο μάλλον νοουηής. Εάν θέ υπερβίη την όρθήν γωνίαν, είναι ο των πάντων τελειότερος, ως ήτον ο Ζεύς. Οι άλλοι θεοί είχαν αναλόγως της θέσεως αυτών ανέλογον προς όρθήν γωνίαν, οι δέ άνθρωποι ήττον όρθήν και όξυτέραν οι ήττον πνευματώδεις.

Διά των γραμμών τούτων ιαγινώσκειται ή νοημοσύνη και επί των τεθνηκότων κρυβάνω. δ "Ηδη εάν εκ της επί των ανθρώπων μεθόδου ταύτης μεταβώμεν εις την κλίμακα των ζώων, εύρίσκομεν ότι ή κεφαλή του πιθήκου έρχεται άμέσως κατόπι εις τον βαθμόν της νοημοσύνης.

Του ευρωπαίου ή γωνία έχει	80°
του αιθίοπος » » »	70°
του πιθήκου » » »	30°—36
της γαλής » » »	25°
του κυνός » » »	26°—30°
του προβάτου και αιγός » » »	20°—25°
του βοός » » »	16°
του ίππου » » »	11°

και ούτω καθέξής. Εάν δέ εκ των ζώων μεταβώμεν εις τα πτηνά, έρπετά, ιχθύς κτλ. εύρίσκομεν, ότι εις τα ατελέστερα ζώα αι δύο αυται γραμμαι πίπτουσι σχεδόν παραλλήλως.

Ο Κάμπερ εκ των μεταγενεστέρων φυσιολόγων προσέθετο και άλλην γραμμην φυσιογνωμικήν. Ουτος λαμβάνει γραμμην, διερχομένην διά του μεσοφρύου και δια της βάσεως της στυλίδος και εκτεινομένην μέχρι του εμπροσθίου άκρου της κάτω σιαγώνος. Ορίζει το μήκος αυτής άρχόμενον από του άνω άκρου του μετώπου E επί της στεφάνης (σχ. 1) κα ληγούσης εις το σημειον του εμπροσθίου άκρου της κάτω σιαγώνος Γ. Έκ του σημείου Γ λαμβάνει επί της όριζοντίας γραμμής ΔΗ της κεφαλής μενούσης επί της φυσικής θέσεως της, έσον μήκος ΓΖ προς την κάθετον ΕΓ, ώστε αποτελεΐται γωνία ισόπλευρος ΕΓΖ. Έκ του σημείου Γ διαγράφει διά διαθήτου τάξον ΕΖ.

Εάν λοιπόν το σημειον Ζ πίπτη πέραν του άκρου του αυχένος, ή κεφαλή είναι πνευματώδης, ύγιεινά· εάν πίπτη επί του αυχένος και μάλιστα υπό το ούς και έντευθεν ή κεφαλή είναι μικρού νοός.

Ός δέλλον ταύτα γίνονται επί των παρακειμένων εικόνων 2, 3, 4.

ΑΘΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΟΙ

Τί έστι "Αθως ;
α "Ο "Αθως άριθμεί εικοσι και μίαν μονάς και έπέκεινα των πεντακοσίων σκητών ή έρημητηρίων, περιέχοντα πλέον των τετρακισχιλίων μοναχών του τάγματος άγίου Βασι-

λείου Έκ των εικοσι και ενός μοναστηρίων, δεκαεπτά ειςιν έλληνικά, δύο βουλγαρικά και δύο ρωσικά.

Κατά την παράδοσιν, τα πρώτα έν "Αθωνι μοναστήρια ιδρύθησαν επί της αυτοκρατειρας Έλένης, μητρός του Κωνσταντίνου. Βραδύτερον το άκρωτήριον έκαλύφθη υπό μοναστηρίων και ο "Αθως, όστις κείται εις την νοτιανατολικήν άκραν της χερσονήσου, κατέστη τόπος προσκυνήματος. Και σήμεραν έτι χιλιάδες Έλλήνων μεταβαίνουσι εκεί κατ'έτος.

Οι μοναχοί του "Αθω αφιερώνσι τον βίον εις την προσευχήν και εις την καλλιέργειαν των άπεράντων κτημάτων των.

Τινές των μονών, οίς ή των Ιθέρων, ειςι πλουσιώταται και έχουν σπουδαία κτήματα μέχρι Βλαχίας και Μολδαβίας. Έγειρόμενοι το μεσονύκτιον, οι μοναχοί δέονται μέχρι της τρίτης πρωϊνης ώρας. Έντός της ημέρας, κατά τα διαλείμματα των θρησκευτικών τελετών καλλιεργούσι τον στον, την ελαιάν, την άμπελον, ή μετέργουται το έπάγγελμα του ζυλουργού, του κτίστου, του γλύπτου, του λιθοτόμου, του ύφανματοποιού. Ουδέποτε γυνή ή παις έπάτησεν εις μοναστήριον του "Αθω. Τοúτο αποτελεί αυστηρότατον κανόνα. Όπως άπαντες οι μοναχοί ειςι λιάν εγκρατείς και σπανίως τρώγουσι κρέας. Το γεύμα των αποτελείται αναλλοιώτως εκ όρούσης, λαχανικών, ιχθύων, ελαιών και σπάρων. Πίνουσιν ελάχιστον οίνον, εκ τούναντίου όμως αγαπάσι πολύ το τέϊον και τον καφέ.

Τα εικοσι και έν μοναστήρια της χερσονήσου ειςιν ισκορπισμένα εις τινα άπ' άλλήλων άπόστασιν, σχεδόν δέ άπαντα ειςιν εκτισμένα προς το μέρος της θαλάσσης. Τα πλείστα τούτων όμοιάζουσι προς άλλήν φρούρια μετά πυργων και προμαχώνων. Ός γνωστόν, ειςι πλούσια εις άρχαία και μεσαιωνικά χειρόγραφα, δυστυχώς όμως οι μοναχοί δέν έφώνησαν πάντοτε φροντίζοντες περι του άνεκτήρητου τούτου πλούτου, ούτινος ήσαν οι φύλακες. Άρρηγούνται ότι, μέχρι πρό όλίγου χρόνου, μοναχοί τινες μετεχειρίζοντο τα πολύτιμα ταύτα χειρόγραφα ως δέλεαρ κατά την αλιείαν, ή ως ένάυσματα του πυρός του μαγειρείου.

Πολλάκις, ξένοι έξηρένησαν τάς βιβλιοθήκας των μοναστηρίων τούτων, αι δέ έν αυτοίς ανακαλύψαι των κατέστησαν τούς μοναχούς δυσπίστους, ού ένεκα μετά πολλής δυσκολίας επιτρέπουσι ήδη ούτοι την εις τάς βιβλιοθήκας των εισόδον. Υπολογίζεται, ότι έπέκεινα των 13,000 χειρογράφων περικλείονται έτι εις 21 μονάς της ίερας χερσονήσου εις τα πλείστα δέ τούτων αναφέρονται εις την Θεολογίαν. Άπαντα τα πλούτη ταύτα κείνται έντός αιθουσών, έν οι τοίχοι καλύπτονται υπό άρχων ή ειςι φύρδην μίγδην έρριμένα έντός ύπογειών, κατοικουμένων υπό ποντικών.

Τα γενικά συμπερόντα των μονών κανονίζονται υπό ίεράς συνόδου, συνεργόμενης εις τάς Καρυάς, την πρωτεύουσάν του "Αγίου Όρους, ής ο αποκλειστικός άρρη πληθυσμός άνέρχεται εις 500 ψυχάς. Έκει έδρεύει και τοσρκος αξιωματικός.

Μέλος της Γαλλικής "Ακαδημίας, ο κ. Μίλλερ, όστις έπεσκέψατο άπάσας τάς μονάς του "Αθω, άφηγεΐται τα έπόμενα περι της εις Καρυάς φρίζεός του.

« Η συνοδεία μας, λέγει, έφθασε περι την 10 π. μ. ώραν εις Καρυάς, μικρόν θελκτικόν χωρίον. Έπερίμενα να εύρω καλύδες, άντι οικιών, και άκαθάρτους οδούς. Μεγάλη ύπήρξεν ή έκπληξις μου όταν ειδον λιθίνας οικίας, κάλλιστα εκτισμένες μετά καθαρών οδών, κλωδς έστρωμένων και εις τερπνήν θέσιν. Έκει έδρεύουσι οι εικοσι και εις αντιπρόσωποι των μοναστηρίων, αποτελούντες συμβούλιον, συνεργόμενον πολλάκις της εβδομάδος και συζητούν άπάσας τάς γενικάς και ιδιαίτερας ύποθέσεις.

Όσάκις πρόκειται περι καθαρώς άστυκού ζήτηματος, έπεμβαίνει και ο τοσρκος διοικητής ή καιμακάμης. Ό πρώτος το ζέϊωμα λέγεται Ναζιρη, έρχονται κατόπι οι αντιπρόσωποι, μεθ' ούς οι επιστάται ή έντεταλμένοι την επίβλεψιν και την χορήσιν των κεφαλαίων της κοινότητος και τέλος ο γραμματεύς του συμβουλίου. Είς πρόεδρος και τέσσαρες έπι-

ΑΙ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΘΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

στάται εκλέγονται κατά πενταετίαν, κατ' έτος όμως όφείλουσι να δίδωσι λόγον της διαχειρίσεώς των εις την κοινότητα.

Αι συζητήσεις δέν έχουν ισχύν, ειμή όσάκις ειςι περιβλημένα δια του άκρους της επισήμου σφραγίδος. Η άργυρά σφραγίς αυτή είναι διηρημένη εις τέσσαρα τεμάχια, έν έκαστον εύρίσκειται εις χείρας ενός επιστάτου. Ό πρόεδρος κρατεί την κλειδα, την συνούσαν τα τέσσαρα τεμάχια, απαιτείται δέ ή συγκατάθεσις και των πέντε, όπως δαθή κέρως εις έκάστην άπόφασιν. Έκαστος αντιπρόσωπος κατοικεί εις οικίαν όνομαζομένην κονάκιον. Άπασαι αι λοιπαι ειςιν ιδιαίτεροι ιδιοκτησίαι των μονών, ένοικιαζόμεναι εις μοναχούς ή άλλους λαϊκούς, εξασκούντας ούδνηποτε έμπορίον, ού ένεκα άπαντα ή εις Καρυάς σπουδαίαν αγοράν.

Είς Καρυάς φθάνουσι αι εκ του έξωτερικού επιστολαί. Οι μοναχοί διωργάνωσαν εκεί ταχυδρομικήν ύπηρεσίαν δι' άπασαν την χερσονήσον. Διωργάνωσαν επίσης ναυτικήν ύπηρεσίαν μέχρι Κηπόλεως.

Είπομεν, ότι τα μοναστήρια της παρά την Θεσσαλονίκην χερσονήσου άνέρχονται εις εικοσι και έν. Τα σπουδαιότερα ειςι τα της Λαύρας, των Ιθέρων και του Βατοπεδίου. Το τελευταίον τούτο, κατοικούμενον υπό τριακοσίων καλογήρων, κείται άρχαιοτάτην Έκκλησίαν. Αι άλλαι μοναι ειζιν ή του Χιλανδρίου, κατοικουμένου υπό σέρβων και βουλγαρίων μοναχών, λειτουργούντων όμως έλληνιστί, Κοντομουσίου και Φιλοθέου. Είς το πλουσιώτατον εις χρυτοχολικά έργα μοναστήριον τούτο, εύρίσκειται άρχιερατική ράβδος, θαυμασίας έργασίας και κεκοσμημένη διά μαργαριτών, άδαμάντων και σμαράγδων.

Η μονή της Λαύρας τυγχάνει αξία συντόμου περιγραφής. Ιδρύθη περι το 963, είναι δέ το μεγαλειότερον και σπουδαιότερον των μοναστηρίων του "Αθω, ούχ ήττον όμως εξέπесе μεγάλως από της άρχαίας αγγλης του, κείται εις την ανατολικήν άκραν της χερσονήσου και έγείρεται επί βράχου, εκατόν περίου πόδας ύπερθεν της θαλάσσης, δεσποζόντος του άκρωτηρίου Σιμόρη και μικρού οχυρώματος.

Η Λαύρα όμοιάζει προς οχυρωμένον χωρίον, φθάνει δέ τις εις ταύτην διά μακράς θαλάττης διόδου, κλειομένης διά πολλών σιδηρών θυρών. Η κυριώτερα εκκλησία της, ή τσοούτων άρχαία βρον και ή μονή, είναι βυζαντινού ρυθμού. Η Λαύρα είναι ή πλουσιώτερα των έν "Αθω μονών εις διακοσμήσεις.

Μεταξύ των θεσaurών της, υπάρχουν πολλά πολύτιμα λείψανα, σταυροί, όστεοθήκαι και θαυμάσιον εκ χρυσοϋ και σμάλτων άρτοφόριον, παριστών ναόν. Η βιβλιοθήκη του ναού τούτου τυγχάνει μία των σπουδαιότερων του όρους. Παρά την Λαύραν ύπάρχει περιώνυμον έρημητήριον, έν φ διατηρείται, έντός άργυράς θήκης κεκοσμημένης διά πολύτιμων λίθων, ο άπεξηραμένος πους της άγίας "Αννης, έν οι μοναχοί επιτρέπουσι εις τούς ταξιδιώτας να άσπάζονται.

Ποίησωμεν επίσης μνείαν και του μοναστηρίου του "Αγίου Ταφου, του κατοικουμένου υπό 150 μοναχών, του "Αγίου Διονυσίου, ιδρυθέντος τῷ 1375 και έν φ ύπάρχουσι 200 καλόγηροι. Του άγίου Γρηγορίου, ιδρυθέντος κατά τον δωδέκατον αιώνα. Της Σιμοπέτρας, ιδρυθέν τον δέκατον τρίτον αιώνα υπό του έρημίτου Σίμωνος. Το μοναστήριον του Ήεροποτάμου, ούτινος ιδρυτής λέγεται ή αυτοκράτειρα Πουλχερία. Το Ρωσικόν, ένθα αι λειτουργίαι τελούνται ρωσιστι και έλληνιστί. Το του Δοχειαρίου και του Κατασαμονίτου κείμενα επί βράχου. Άπασαι αι μοναι αυται ειςι ανεξάρτητοι άπ' άλλήλων και κέκτληται ιδιαίτεραν διοίκησιν.

Μεταξύ των μοναστηρίων τούτων θα αναφέρωμεν το του Βατοπεδίου, όπερ, μολοντι έλληνικόν, λαμβάνει παρά της ρωσικής κυβερνήσεως έτησίαν επιχορήγησιν διακοσίων περίπου χιλιάδων φράγκων.

Και άλλοτε έγράψαμεν περι των επανειλημμένων γενομένων έν "Αμερικη άποπειρών, όπως αντικαταστήσιν τα ύπάρχοντα άποτροπαια, άλλ' άνεγκαια εκτελεστικά όργανα διά του ηλεκτρισμού, ήτοι διά μέσου μάλλον έξευγενισμένου και προδευτικού, ήττον επιπόνου διά το θύμα, μη προξενούντος δέ φρίκην και κατάπληξιν εις τε τούς εκτελεστας και τούς παρισταμένους. Πλην μέχρις έσχάτως τ' άποτελέσματα ύπήρξαν οδυνηρά και άπροσδόκητα και οι αντίποδες μας άμερικανοί δέν έφώνησαν διατεθειμένοι ν' αντικαταστήσωσι το είδος των ύφισταμένων θανατικών εκτελέσεων. Περι τούτου δ' έγράψαμεν έν τη «Φύσει» έν έκτάσει πρό τιμών μνημών.

Έπειδή όμως πάντα τα παράδοξα εκ "Αμερικής μας αποστέλλονται, άνέγνωμεν, ότι έσχάτως έν πείραμα θανατικής εκτελέσεως έγένετο εκεί, όπερ έπέτυχε πληρστάτα, δικαιοσαν τάς προσδοκίας των νεωτεριστών.

Το πρόσωπον, καθ' ού έφηρμόσθη ή παινή ήτο γυνή τις, όνοματι Μαίρη Πλέις, ήτις κατεδικάσθη εις θάνατον, διότι έδολοφόνησε τον παρελθόντα Φεβρουάριον την μικράν προγονήν της. Όταν ή Πλέις ειδοποιήθη το άπόγεμα της προτραίας του θανάτου της, ότι ή ποινή εις ήν καταδικάσθη θα εξετελείτο την έποϋσαν, άπήνησεν ήσυχως.

—Θά είμαι έτοιμη! θα εμπιστευθώ τον εκυτόν μου εις τον θεόν!

Όταν εξύπνησε το πρωί, άνέγνωσε το Ευαγγέλιον και προσηυχήθη. Έφάνετο λιαν ψυχραιμος και έπρογευμάτισε με πολλήν όρεξιν. Κατόπι ένδεχθη τον πνευματικόν της, όστις έτοχε να ειπε εις παλαιός φίλος της, εις τον όποιον ειπε: «Θ' αντιμετωπίσω τον θάνατον γενναίως».

Οι παραστάτες εις την θανατικήν εκτέλεσιν λέγουν, ότι ούδεις έβάδισε ποτε προς τον θάνατον με ήρεμίαν μεγαλειότεραν εκείνης της γυναικός. Εισήλθεν εις τον νεκρικόν θάλαμον, στηρίχομενη επί του βραχίονος του πνευματικού της, όστις την έδοήθησε να καθήσθ. Έπανήγειραν τότε την κόμην της ύπεράνω του μετώπου, τη έγύμνωσαν την κνήμην και τη έφήρμισαν δύο ηλεκτρόδια, το έν εις ταύτην και το άλλο εις την κεφαλήν. Κατά τον χρόνον τούτον ή κατάδικος εξηκολούθει να κρατή το Ευαγγέλιον εις τάς χείρας της, ενώ παραπλεύρωσ της ίστατον δύο γυναίκες, αίτινες εξετελούν τα καθήκοντα του δημίου και αι όποιαι ένήργησαν όλας τάς αναγκαίας προετοιμασίας.

Η Μαίρη Πλέις ούτε κών εκίνηθη, όταν έφήρμισαν εις αυτήν τα δύο ηλεκτρόδια, άλλ' έψιθύρισε μίαν προσευχήν, εις το τέλος της όποιας ήκούσθη, λέγουσα: «Ο θεός να με λυπηθή».

Τότε εξηκόντισαν κατ' αυτής το ηλεκτρικόν ρεύμα. Το σώμα της καταδίκου δέν υπέστη ούδέ τον ελάχιστον τιναγμόν, ως συνέβη εις προγενεστέρως τοιαύτας άποπειρας, άλλά προσέλαθεν άμέσως την άκαμψίαν του θανάτου και το στόμα της συνεσφίχθη.

Αι δύο γυναίκες δημίου απέτελουον παράορδον αντίθεσιν προς το άλγεϊνόν θεάμα της θανατικής εκτελέσεως. Είχον ένδυσθη και αι δύο ως δι' έορτήν, φορέσασαι άνοικοτροχόμους έσθητας και πλατυγύρους ψαθίνους πίλους. Μία εκ αυτών, ήτις εξετελεί και τα καθήκοντα του ίατροϋ, έλυσε τα ηλεκτρόδια και έθηκε την χερά της επί της καρδιάς της νεκράς, ήτις ειχε παύσει πάλλουσα. Με έκτακτον δέ ψυχραιμίαν παρόστησαν άμφοτέρας εις τον θάνατόν της. Έξ' ού άποδεικνύεται ότι δέν υπάρχουν καταλληλότεροι δημιοί από τάς γυναίκας.

Το πρώτον ηλεκ. ρεύμα, όπερ διωχετεύθη εις το σώμα της καταδίκου, ήτο δυνάμειως 1,760 βόλτ, διετηρήθη δέ επί τέσσαρα δευτερόλεπτα, όποτε και ήλαττώθη εις 200. Το δεύτερον ρεύμα των 200 βόλτ, διετηρήθη επί πεντήκοντα εκ

δευτερόλεπτα, ήτοι άμφοτέρα τά ρεύματα επί έν μόνον λεπτόν τής ώρας.

Όταν άφρηθήσαν τά ήλεκτρώδια, τó σώμα τής νεκράς δέν έφερε κανέν έξωτερικόν δείγμα τού κεραυνοδόλου θανάτου, εις έν ύπεβλήθη. Μόνον δ' αϊ άρτηριαί τού λαίμου τής έξωγκώθησαν έλαφρώς. Τό πρόσωπόν τής έφερον ήρεμον και άπαθη έκφρασιν και μόνον τά χείλη τής συνεισφίχθησαν.

Όστε ήδη θά είταγγάζωσιν όριστικώς τó σύστημα τούτο οί αντίπδές μας;

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Η ΠΑΡΑΦΡΟΣΗΝΗ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΗΤΟΙ

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια τδς προηγ. φύλλον)

Η πληθώρα των Έκκλησιών ή ανά πάν βήμα συνάντησις αυτών ή κωλύουσα με εις δείγμα εύλαθείας να κάμω τó σημεϊόν τού Σταυρού, διότι ούτως ούδέν άλλο, μα την αλήθειαν, θά έπραττον ή να σταυροκοπούμαι καθ' όλην την ήμέραν αή' ής έξέλθω τού οικου μου μέχρι τής έπανόδου μου εις αυτόν, ή παριστώσα καθ' όλον μέν τó έτος λυπηράν κενότητα μόνον δέ κατά τās έορτάς τού Πάοχα παρουσιάζουσα αξιοθρήνητον και λυπηράν άσφυκτικήν πλήρωσιν διά λόγους ούδεμίαν σχέσιν έχοντας προς τόν Έσταυρωμένον, δν άντικαθιστώσιν αϊ ιερουργούμεναι προς άς και οί άσπασμοί και αϊ περιπτώσεις, δι' άς και ό συνωστισμός, δι' άς και τά λάθη τού Χριστού, τσιμπήματα και δεσμάτα και άγρια δαγκώματα και λύσσα Αφρικανική υπό τού θυμιάματος έξερεθιζόμενη και έν άρμονία βαίνουσα προς την όνοφωνίαν των ψαλτών, ή πληθώρα λοιπόν αυτή των Έκκλησιών άς έκλείψη και ή δημιουργία νέων άς παύση και μετ' αυτής και τά παντοία σκάνδαλα και αϊ καταχρήσεις Έπιτροπών και Έπιτρόπων, ήκιστα συντελούντα εις έποικοδόμωσιν τής ήθικής τού Χριστεπωνύμου πληρώματος. Τό κήρυγμα τού θεϊού λόγου τó εις γλώσσαν Κινεζικήν διά τά πλήθη γινόμενον τó όποϊον με νυστάζει, όταν δέν με άγανακτή, και ταύτα όταν δέν με τρέπη εις άτακτον φυγήν, τó κήρυγμα τó κωθρόν και τó στομψώδες, τó κήρυγμα τó ύβρίζον τόν Διάβολον και άποτάσσον τόν Σατανάν, τó άκουόμενον άπαξ τού έτους ανά τó Κράτος υπό δέκα ή δεκαπέντε Έροκηρύκων, έξών ό μέν κάμνει τó ταξείδιον χάριν τής υγείας του ό δέ χάριν τής σακκρούλας του, ό άλλος διότι πρέπει να δικαιολογή καταστάσεις και ούδεις χάριν τού κήρυγματος έμπεφορημένος, θεόληπτος, έμπνευσμένος, σοφός, εύφραδής ούχι διά την εύφραδειαν αλλά διά τó άποτέλεσμα, ούχι διά τόν κόμπον τού έγώ, αλλά διά την επίδρασιν επί τόν λαόν, ούδεις χάριν τού σκοπού τού ιερού τής διδασκαλίας έν γλώσση εύλήπιω, έν λόγοις όρθοίς και διά των έργων αυτού έπιβαλλομένοις, τó κήρυγμα λοιπόν άς άνατεθή ούχι εις εκατονταδράχμους δέκα ιεροκήρυκας, άλλ' εις αυτούς τούς ιερείς και ιεράρχας, όταν δημιουργηθώσιν ως προσήκει, ως άνάγκη άναπόδραστos και πρώτη να δημιουργηθώσι.

Αλλά και τó ζήτημα των εργασιών τής Ιερής Συνόδου, τó ζήτημα τής ψαλμοδίας και των ψαλτών, τó ζήτημα τής γλώσσης τού Έυαγγελίου και των Αποστόλων, των εύχών και τροπαιων, των μυστηρίων και λειτουργιών και τόσα άλλα ζητήματα όσα μόνον

έν χιλιοσελίδω πραγματεία ήδύναντο να διυλισθώσι και λεπτομερώς έρευνηθώσι, πάντα ταύτα ή Οικουμενική Σύνοδος ήθελε κανονίσει, αυτή ήθελε διά των έπιλεκτών αυτής μελών εύρύτητα και ειδικώτατα όσον ένεστι συζητήσει, θά έπαφίετο δέ τή πολιτεία ή έφαρμογή και έκτέλεσις των θεσπισθέντων, έξών θά άπερρεε μέγα μέρος τής ευδαιμονίας και μεταβολής τής τύχης τής άθλίας και όζούσης Κοινωνίας μας. Αλλά και άν Σύνοδος τοιαύτη επί τού παρόντος καθίστατο δύσκολον να συνέλθη, άποβλέπουσα εις καθολικώτερον ένέργειαν, άλλά βεβαίως διά τά καθ' ήμας τούλάχιστον θά ήν έπαρκής ή σύσκειψις των Έπαρχών ήμών έστω και κατ' ιδίαν έστω και άνεπισήμως, διότι τά πορίσματα τής συσκέψεως των θά εύρίσκετο τρόπος να έπιβληθώσι τώ Έπουργώ όστις θά έδυστρέπει περι την έφαρμογήν των. Ταύτων δέ γενομένων πέποιθα, ότι ήθελον τοσοούτον ευεργετικώς επιδράσει επί τού άρρώστου ήμών τής Κοινωνίας μας, ώστε και μόνον έξ' αυτών μεγάλως θά έβελτιούτο και θά έπερράνυτο.

Η θρησκεία λοιπόν είνε, ίνα παραλληλίσωμεν και πάλιν τó άτομον προς την Κοινωνίαν, ή ψυχική ή υποβολή ή, ήτις έν εύρύτητι και μεγαλοπρεπεστάτη κλίμακι μεγεθύνσεως έπιτελείται επί τής Κοινωνίας, υποβάλλουσα αυτή τās άγνοτέρως των ιδεών και τās ύψηλοτέρας των άρχών και ήτις δύναται και σήμερα μετá παρέλευσιν δύο χιλιοετηρίδων και πάλιν να ύσυματουργήση.

Και τó μέν κατά την θρησκείαν και την έξ' αυτής ευεργέτιδα επίδρασιν ούτως έχουσιν, αλλά μόνη ή θρησκεία και των άπαιτουμένων μεταβολών και διορθώσεων γιγνομένων δέν έξαρκει, άν μη ή Πολιτεία προσέλθη άρωγός και συμπράκτωρ. Διότι ή Πολιτεία είναι εκείνη ήτις θά μεριμνήση περι πάντων, αυτή θά έφαρμογή ύλικώς και ήσα ή θρησκεία ύπαγορεύει μόνον ήθικώς. Αυτή τόν έν μέση όδω βλασφημούντα κουτσαβάκην Χρυστό και Παναγία διά των νόμων τής θά σύρη παρευθύς εις τās φυλακάς και εκεί θά σαπίση υπό τó μαστίγιον, καν μη νήφων ή εις νηφαλιώτατον θά μεταβάλη, αυτή θά κατάσχη τά άσσημα δημοσιεύματα, άτινα διασπείρουσιν εις την Κοινωνίαν μιάσματα ψυχοφθόρα, αυτή θά δραβεύση τόν τίμιον, φίλεργον, τόν ίκανόν και θά περιφρονήση τόν άνικανον, τόν άεργον, τόν άτιμον. Αλλά ή Πολιτεία ήμών όποία τις έστι;

Έκ των Έλλήνων έκλογέων έν μέν τέταρτον ψηφίζει δελειασθέν έξ' ένός φιλήμματος εις τά άδρά του χείλη ή εκ μιας έπιστολής ή εκ τής συγγενείας, ήν έπόρισεν ή κολυμβήθρα ή ό χορός τού Ησαίου, έτερον τέταρτον ύπνωτισθέν έν τή Βακχική άτυμοσφαίρα κενθμωνικού καπνελίου έν φω κατεδέχθη να συγκατέλθη και συμπλή έν εναγκαλιωμώ τόν άκρατον ρητηνίτην ό εύνοούμενος αυτού πολιτευτής, τά δύο τέταρτα εκ τής προσδοκίας θέσεως και ό,τι ύπολείπειται κατά συνείδησιν.

Αϊ τύχαι των πολιτευομένων έν Έλλάδι δημιουργούνται και έξυφαίνονται έν τοις καπνελίοις. Και όταν τοιαύτη είνε ή προέλευσις και ή διαστάθμισις τής ψήφου, αή' ής έξήρτηνται εκάστοτε οί τού Έθνους έπιλεκτοί, όποίους περιμένετε τούς τελευταίους τούτους λογάδας; Διό δη και τότε τó βάδος θαδίζομεν. Και όντως. Έχομεν διοίκησιν, έχομεν νόμους, έχομεν δικαστήρια, έχομεν ύπαλληλίας, έχομεν ασφάλειαν έσωτερικήν, έχομεν τέλος άνοτάτην έπολιτείαν άληθώς τοιαύτην έφορώσαν επί των συμβαινόντων. Ούδέν εκ τούτων άτυχώς και μόνον τά ήχυρά όνόματα μάς εναπελείθησαν. Πάντων των αισθημάτων κυριαρχεί ό έγωϊσμός άνεπτυγμένος εις βαθμόν Έγω-

παθείς, ήτοι παραφροσύνης, ως έξ' ού έλλειψις χαρακτήρων έν τή πολιτική. Μόνον διά συστηματικής και μεθοδικής εργασίας προοδεύουσι τά έθνη και τά άτομα, συνήθως όμως τά διά τοιαύτην εργασίαν προγράμματα ούκ εύρωσ καταπατούνται και ή παράδοσις αυτών είναι ό κανών. Τά προγράμματα συνήθως γίνονται διά να άθελώνται, έγραψεν ό Daudet, ή άληθώς. Αποβλέψατε εις τά συμβαινόντα καθ' εκάστην παρ' ήμιν. Μέθοδος παντάσιν έλλείπει πιθανόν κατά τινα περίοδον ήργάσθημεν και έκοπισάμεν, άλλ' οί κόποι και ή εργασία ήμών άπέθη άγονος, διότι από ταύτης έλειπε τó πάν, ή μέθοδος, τó σύστημα. Τούναντίαν δέ προγραμμάτων ήβηθησάμεν και ύπεσχέθησαν πολλοί όροι και θαύματα, αλλά τά ήβητησαν άναιδώς αυτοί πρώτοι τά προγράμματα των και έκαπληεύθησαν και τά ιερότερα και τά τιμαλφέστερα.

Ο τελευταίος άτυχής πόλεμος ό άθθηονών ποραδειγμάτων διά την παρούσαν ήμών μελέτην, απέδειξε ποία έκλυσις κατεβίβρωσεν από μακρών έτών πάντα κλάδον τής πολιτικής δράσεως, ποία έλλειψις εργασίας, ποία στειρία χαρακτήρων, ποία δέ και πόσα ήφρολογικά φαινόμενα άνεπτύχθησαν έν τή κοινωνία περι όλόν όλόκληρον ιδιαίτερα μελέτη θά ήτο άνάγκη να γίνη.

Αλλά επί των ζητημάτων τούτων τσαύτα έλέχθησαν και τσαύτα λέγονται και γραφόνται καθ' εκάστην, ώστε θά ήτο άληθής ματαιοσχολία να πειραθώμεν ήμεις ένταύθα να θίξωμεν ζητήματα πασίγνωστα και κοινά πλείον καταστάνα. Τις πταίει; πταίει ή βασιλεία; πταίει ό λαός; πταίουν οί βουλευταί, οί ύπουργοί, οί προθυπουργοί; όλοι πταίουν και ούδεις πταίει. Πταίουν όλοι, διότι έν τινι μέτρω άμοιβαίως συννεοχής ήχθησαν τά πράγματα όπου εύρίσκονται, δέν πταίει ύπό τινα πάλιν έποψην κανείς έξ' αυτών, διότι παρ' όλων ή αίτίασις άποδίδεται άλλαχού και ή άτυμοσφαίρα έν ή έβίωσαν και θιούσιν ήτο άσφυκτική, δέν έπέτρεπεν εις αυτούς έλευθερίαν κινήσεως. Πταίει λοιπόν όμοφώνως τó Πολίτευμα και ίδου ότι όπως έζήτησα διά την θρησκείαν μίαν Οικουμενικήν Σύνοδον θέλω ζητήσει διά τó Έθνος μίαν Έθνοσυνέλευσιν εις ήν συζητούμενα τά τρωτά τού ένεστώτος θά ληφθή φροντίς διά τó μέλλον. Προνομιαί τής Βασιλείας πλείονες ή έλάσσονες, καθολική ψηφοφορία ή ενιαϊον ψήφου, Γερουσία ή Συμβούλιον Έπικρατείας, προσόντα των ύπαλλήλων και άμετάθετον αυτών, διάρκεια των νόμων, άναδιοργάνωσις των δικαστηρίων, τó σύστημα των φυλακών, θανατικής ποινής κατάργησις, ίδρυσις γεωργικών τραπεζών, χωρισμός νομοθετικής και έκτελεστικής εξουσίας, εκπαιδευσις στοιχειώδης μέση και άνωτέρα, πάντα ταύτα θέλει ή Έθνοσυνέλευσις διακανονίση κατά τās μεταξύ σοφών αυτής μελών συζητήσεις έξ' ένός εκάστου θέματος, διότι εις πάντα θά έύρη τις ψεκτόν, έλλειψή. Ούτωσιν δέ διοργανουμένης νέας Πολιτείας, συμφώνως προς τās υπό τής πείρας ύποδειχθείσας άνάγκας άδύνατον είνε να μη επιδράση σωτηρεωδώς αυτή επί τής Κοινωνίας, εις ήν θά δώση πολιτας άγαθούς, γνωρίζοντας να σέβωνται τούς νόμους, διότι θά έχωσι πεποιθήσιν επί την λειτουργίαν αυτών, πολιτας των όποϊων δέν θά διασαλεύηται ή διάνοια εκ παθών άγρίων, ούτως ώστε να προβαίνωσιν εις μισαρά έγκλήματα προς δικέδικησιν τού δικαίου αυτών, πολιτας εις ους θά δίδη έργον αναλόγως τής ίκανότητος αυτών και θά άποτρέπη τής κλοπής, πολιτας όστις δέν θά είνε έπιτετραμμένον να συκοφαντώνται ύπό τού πρώτου τυχόντος έν τή δημοσιογραφία, ή όπως άλλως, διότι θά τιμωρήται θανάτω ό συκοφάντης, πολιτας τέλος ως τούς άρχαίους εκείνους ίδανικούς πολιτας τής Σπάρ-

της και των Αθηνών, ών πολλά τά κοινά προς τούς σήμερα έν τε τοις προτερήμασι και έλαττώμασι. Διά τής άμοιβαίας δ' επιδράσεως θρησκείας και πολιτείας άδύνατον να μη μορφωθώσι και χρυσότερα γενεαί, διότι είναι τόσον πικρόν όσον και άλγηδες, ότι όλα τά πολιτεύματα και όλοι οί σοφοί νόμοι ναυαγούσι πρό πολιτών άσυχρών και φαύλων, πρό άνηθικών προσώπων, τά πάντα μηχανευομένων προς καταδολίευσιν και τού άριστου των πολιτευμάτων. Δεύτερον λοιπόν ίαμα και ίαμα πολύτιμον ή Πολιτεία έσμέν βέβαια ότι διαμορφουμένη έν πάσι θέλει σπουδαίως επιδράσει επί τής καταστάσεως τής Κοινωνίας, ήτις έν πολλοίς έξαρτάται εκ ταύτης, και ήτις ζή και κινείται έν εκείνη. Δυνάμεθα ελπείν ότι ή Πολιτεία όρα άμεσώτερον επί τής Κοινωνίας, ως τι φάρμακον ύλικόν, ένφ ή θρησκεία μόνον ως ήθικόν, ή ως έβηθημεν είπόντες, ως ύποβολή ψυχική προς τόν νοσούνα.

Ούχ ήττον παρ' ταύτα ύπολείπεται έτι παράγων τις σπουδαιώτατος, φάρμακόν τι δραστηκώτατον, άνευ τού όποϊου κλονίζεται ή λοιπή θεραπευτική ήμών άγωγή και όπερ προστιθέμενον τοις δυοίν έτέροις συμπλήρωθίμασις αυτά και μόνον τότε ό άρρωστος ήμών ύγιής γίγνεται. Η οικογένεια. Ίδου τó όρημητήριον πάσης καλής ή κακής πράξεως, ίδου ό γενικός υπεύθυνος σχεδόν τού πλείστου των ύπερ και κατά, άτόμων και Κοινωνιών. Η οικογένεια είνε ό μοχλός, ό άξων περι δν στρεφόμεθα, είνε έν μικρῶ κοινωνία, ή έν μικρῶ πολιτεία, αυτή κατά βούλησιν κανονίζει παρ' τó περιέχον πολλάκις παρ' τó θρησκειμα και τās έξεις και τās κλίσεις, αυτή τέλος είνε ή πηγή συλλήβδων παντός καλού και παντός κακού. Καί ή οίκογένεια αυτή ή έθνοποιός, αυτή ή πανσθενής οίκογένεια ή πρό όλίγων έτι έτών θαυμασίως συγκροτούμένη και όπερ μηχανή τις λειτουργούσα, ή οίκογένεια σήμερα παρ' ήμιν κινδυνεύει να διαλυθῆ, να άπισυνθεθῆ άν είνε ήδη συμπεπληγμένη, δυσχερέστατα δέ συμπήγνυται νέα και ύπό άθλιεστάτας συνθήκας, διότι ό γάμος όστις είνε ή βάση αυτής κατέστη δύσκολώτατος και κατήντησε τοιοούτος, διότι ό άνήρ δέν θέλει να χείσιν τó μυαλό του. Είναι ή έκφρασις νέων έτοιμογάμων, είνε ή πιστή έν λέξεσιν εικών τής θέσεως, εις ήν όντως περιέρχεται ό νυμφευόμενος. Ω! που έβήσασαμεν Έψιστε θεέ! εκείνο όπερ άλλοτε έθεωρείτο ως λιμήν γαλήνιος, εις δν ή θαλασσεύουσα νεότης ήγκυροβόλει, εκείνο όπερ περιέβαλε με ούράνιον αϊγλήν τόν άνδρα, εκείνο όπερ τόν καθιστά εύτυχῆ διά τής συμπληρώσεως του, τανύν θεωρείται ως έμποριον άτιμον συναπτόμενον διά μεσιτών και μεσιτικών γραφείων, ως επιχείρησις εις ήν άποτυγχάνει τις έννεήκοντα επί τοις εκατόν, ως δυστυχία έπιβλήθεισα ύπό δυσμενών περιστάσεων, ως πέλαγος ταρασσόμενον και τρικυμιώδες, ως άβυσσος εις ήν πλείον καταποντίζεται τις, ως μπελλάς, ως αίτιον ένδεχομένης τρέλλας ή μαλάκας. Καί όντως τόν κατήντησαν τοιοούτον τόν γάμον, την κατήντησαν τοιαύτην την Οίκογένειαν οί από τής Φοερίας έπιδρομείς, οί πλουτοκράται και οί όψιπλοτοι οί μεστά μέν τά βαλάντια, αλλά κενόν τόν νούν και την καρδίαν ταύτην πρό πάντων κενήν έχοντες. Έπρεπε να εύρισκετο ό πρώτος είπών «θά πάρω γυναικα με προσίκα» ίνα παροδοθῆ εις τó αϊώνιον άνάθεμα. Θά λάβω σύζυγον ήφουσαν προίκα, διατί; ίνα πληρώσω νην ματαιοδοξίαν μου, ίνα έχω άμάξας και ύπηρέτας και τās τρυφάς τού βίου άπάσας, άφου αυτά ή Κοινωνία άγαπή, αυτά έκτιμῆ, άφου δι' αυτών θά εισέλθω εις την Αύλην και εις τόν κόσμον των distingués, άφου διά τού χρήματος μόνον θά κατορθώσω τó πάν, άφου omnia venalia sunt. Αλλά τά βέλη Πάρθη πρέπει να βιβθώσι

καὶ κατ' αὐτῶν τῶν γυναικῶν, αἵτινες διὰ τῆς κοιμω-
 τήτος των ἐνηγκαλίσθησαν τὸν συρμόν καὶ τὴν χλαῖδιν
 καὶ κατὰ φυσικὴν ἀπόρροίαν ἐνέβαλον τὰς σκέψεις τῆ
 συζύγῳ περὶ προικὸς διὰ τὰς ὑπερόγκους δαπάνας εἰς
 ἃς ἀποτόμως θέλει ἐκτεθῆ. Καὶ κατὰ τοιοῦτόν τρόπον
 σκέπτονται ἥδη πᾶσαι αἱ τάξεις ἀναλόγως πρὸς τὴν
 εὐμάρειαν καὶ τὴν Κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν. Ἴδου λοι-
 πὸν ὅτι ἡ οἰκογένεια ὡς κοινωνικὸς θεσμὸς ἀπὸ τῶν
 πρώτων δημάτων ἐτι πρὸς σύστασιν αὐτῆς βαδίζει ἐπὶ
 ἀκανθῶν, ἰδὸν ἡ οἰκογένεια ἀντὶ τὰς τοῦ νοῦ ἀνά-
 παύσεις, ἔγινε τοῦ νοῦ ἀνεμοζάλη. Ἴδου ὅτι εἰς τὴν
 πρώτην κοινωνικὴν δυσχερείαν ἀντὶ τὰς εὐφρῶν ὁ σύζυ-
 γος ἀνοικτὰς τῆς συζύγου τὰς ἀγκάλας. ἵνα τῇ ἐκμυ-
 σπηρευθῆ τὸ τυχὸν ἀτίμημά του, εὐρίσκει ἕνα τυραν-
 νίσκον ὅστις τῷ σκινθροπάζει, διότι δὲν ἔκαμεν εἰσέτι
 τὸ φόρεμα τοῦ συρμού, τὸ ὁποῖον ἐφόρεσεν ἥδη καὶ ἡ
 πλῆστρα τῆς. Καὶ ὁ σύζυγος! ὦ ἐκλέγει τὴν συντο-
 μωτέραν, ἡ καρδία τῶν σκληρυνθεῖσα παραδαίνει τὴν
 συζυγικὴν πίστιν καὶ εἰς τῆς πρώτης τυχοῦσης. τὰς
 θοπείας κόλακεται τὴν φιλαυτίαν του, εἴτα δὲ ἀν μὲν
 διαχειρίζη ἀλλότριον πλοῦτον καταχράται αὐτοῦ δια-
 τελῶν ὑπὸ τὸ κράτος ψυχώσεως, τῆς σταθερᾶς ἰδέας
 τῆς ὕλης, τοῦ χρήματος· ἀν ὀφείλη δὲν ἀποτεῖ τὴν
 ὀφειλὴν του καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἢ φιλοτιμία του τι-
 τρώσκειται καιρῶς κατὰ τινὰ προίαν ὅτε οἱ δικαστικοὶ
 κλητῆρες ἐμφανίζονται ζητούντες τὰ κατάστασιν τὰ ἐ-
 κπλά του. Ἄν μετέρχεται ἐλευθέρῳ ἐπάγγελμα ἀρ-
 χεται παραμελῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βαρυνθιμίας, ἢν
 ἀντλεῖ ἐκ τοῦ ὄρυγίου τοῦ οἴκου του καὶ τοῦτο δταν
 δὲν κύψη καὶ τινάξη τὰ κῶλα ἐξ ἐργασίας σποσμοδι-
 κῆς, εἰς ἢν ἀποδύεται ὅπως ἰκανοποιήσῃ τὰς ὀρέξεις
 τῆς Κυρίας, τῆς Κυρίας, ἥτις μορμολύκειον ἀλήθες,
 διέρχεται τὰς ὥρας αὐτῆς μεταξὺ ἐνὸς κατόπτρου καὶ
 ἐνὸς μυθιστορημάτος, ἀνὰ μέσον τοῦ Ρίανο καὶ τῆς
 Saison μεταξὺ ἐνὸς ἀργῆ-ἡμίδι καὶ ἐνὸς ἐμπορικῶν κα-
 ταστήματος τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, τῆς Κυρίας, ἥτις εἰς
 τὴν πρώτην ἐλαφρὸν ῥυτίδα τοῦ ἀνδρός εἶναι ἑτοίμη
 ἢ ἀποτύχη τὸν χαλινὸν τῆς συζυγικῆς πίστεως καὶ
 νὰ ἐκδικηθῆ τὸν σύννοφρον ἑταῖρον διὰ τοῦ φιλοπαί-
 γμονος καὶ αἰεὶ μειδιῶντος ἔραστοῦ. Καὶ ταῦτα δταν
 δὲν ἐπέρχεται τέλος τραγικὸν ἐκσπῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 τοῦ συζύγου, τοῦ ἔραστοῦ, τοῦ ἀντεραστοῦ, τῆς ἀντε-
 ραστρίας καὶ παντός συνδεομένου μετὰ τῆς προτυ-
 που ταύτης οἰκογενείας. Τὰ δὲ τέκνα, τί παραδειγμα
 θὰ λάβωσι; πῶς θέλετε νὰ γίνωσιν ἄγιοι, ἀφοῦ τὰ
 πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν παραδείγματα εἶναι προσόντα
 Διαβόλων; πῶς θέλετε ἡ Παιδεία, ἡ Ἐθνοποιία, ἡ Πο-
 λιτεία πράγματι αἰθέρα. πράγματα οὐχὶ ἀπτά, οὐχὶ
 ὀφθαλμοφανῆ, λόγοι καὶ οὐχὶ πράγματα νὰ ἐπιδράσω-
 σιν εὐνοικῶς εἰς διαμόρφωσιν καλῶν καγαθῶν πολιτῶν
 καλῆς καγαθῆς Κοινωνίας; πῶς θέλετε νὰ μὴ γίνω-
 νται φῶνοι, νὰ μὴ γίνωσιν κλειψαγαμίαι νὰ μὴ γίνω-
 νται διαζύγια ὅσα καὶ γάμοι, νὰ μὴ γίνωσιν ἀτιμώσεις
 καὶ ἐκδίασμοι ἀτιμῶν πλάσμάτων, ἀφοῦ ὑπὸ τὴν ζο-
 φεράν ἐπῆρειαν τοιαύτης δηλητηριώδους ἀτμοσφαιρας
 ὁποῖαν συσκευάζει ἡ οἰκογένεια δύνανται καὶ τὰ ἀνθη
 νὰ μαραινῶσιν καὶ οἱ ἀψυχοὶ λίθοι νὰ δηλητηριασθῶσιν
 καὶ νὰ ἀποσυντεθῶσιν; πῶς θέλετε νὰ μὴ ἔχωμεν Π α ρ α
 φ ρ ο σ ὕ ν υ ν ἐ ν τῇ Κοι ν ω νί α καὶ παρα-
 φρονὰς τὴ μέλη αὐτῆς ἄρρενας καὶ θήλειαι, δταν μί-
 α κραταιὰ δύνανται βασιλεύη καὶ αἰωνίζη καὶ κατακυρι-
 εῦη τὰς διονοίας πάντων καὶ πασῶν ὁ πλοῦτος, τὸ
 χρῆμα; ἢ ἔμμονος αὕτη ἰδέα ἢ ἐξοστρακίσασα ἀπὸ
 τῶν σπηδῶν τῆς νεολαίας τὰ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθή-
 ματα, ἢ ἀλεπολήσασα τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη, ἢ εἰς
 ἀξίωμα καὶ ἀρχὴν τοῦ βίου ἀγαγοῦσα μόνον τὴν ψευ-
 δεπίδειξιν καὶ τὴν κοιφότητα, ἢ σταθερὰ αὕτη ἰδέα
 μὴ δὲν εἶναι καθαρὰ παραφροσύνη, ἥς ὁ ἰατρός καὶ

αὐτὸς παθὼν ἐκ τῆς ἰδίας νόσου ὑπολαμβάνει τὰ πάν-
 τα φυσιολογικῶς ἔχοντα καὶ ἀπώλεσε τὴν ὀροθετικὴν
 γραμμὴν τὴν μεταξὺ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φρενοβλα-
 δείας;

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ

Εἰς κυνόφιλος ὁ κ. Γεώργιος Harmois ἵδρυσεν ἐσχάτως
 ἐν Παρισίαις ἑταίρειαν σκοποῦσαν τὴν ἐγκατάστασιν κοιμη-
 τηρίου τῶν κυνῶν, ὁμοίου τοῦ ὑπάρχοντος καὶ λειτουργοῦ-
 τος ἤδη ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὅπως λάθωσι γνῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται τοιοῦτου
 κοιμητηρίου περιγράφωμεν ἐν ὀλίγοις τὸ ὑπάρχον ἐν Ἀγγλίᾳ.
 Τὸ ἀγγλικὸν τοῦτο κοιμητήριον κεῖται ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ
 Hyde Park. Ἐπιμελῶς δὲ διατηρεῖται καὶ εἶναι πεφυτευ-
 μένον ἐξ ἀνθῶν, ποικίλων φυτῶν καὶ δεινυλλίων.

Διερχόμενος τις τὴν θύραν Βικτωρίας παρατηρεῖ ἀμέσως
 ἐπιτυμβίους ἐκ λευκοτάτου μαρμάρου λίθους, τετοποθετη-
 μένους ἐν τάξει καὶ ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ καὶ χρησιμεύοντας ὡς
 στόλισμα τῆς παραδόξου ταύτης μικρᾶς νεκροπόλεως, τῆς
 μόνης ὑπαρχούσης ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὸ εἶδος τῆς.

Τὸ ἀφιερωμένον δι' ἕκαστον κυνικὸν «μνήμα» διάστημα
 εἶναι διακεχωρισμένον διὰ σειρὰς κοιλῶν, φυτῶν, πλίν-
 θων ἢ κιγκλίδων. Ὑπάρχουσι δὲ ἐκεῖ διακόσιοι πενήτηντα
 τάφοι καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν περιέχουσι δύο ἢ τρία σώματα.

Τὰ μᾶλλον περιέργα καὶ συγκινητικὰ ἐπίθετα τῆς ἀγγλι-
 κῆς γλώσσης ἐχρησιμοποίησαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἐκεῖ ἐπιταφίων. Τινὲς δὲ ἐπιγραφὰι ἐγένοντο γαλ-
 λιστῆ, καὶ δύο τρεῖς λατινιστῆ καὶ ἑλληνιστῆ.

Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ κοιμητηρίῳ ἔχουσιν ἐνταφιασθῆ ἀρι-
 στοκρατικῶτατοι κύνας. Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ λόρδοι
 καὶ διάφοροι ἐξοχότητες ἐνεταφίασαν ἐκεῖ τοὺς περιλημένους
 αὐτῶν κύνας.

Ὁ δούξ τοῦ Cambridge κατεσκευάσθη ἐνταῦθα τάφον
 μοναδικὸν διὰ τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ ἀτυχῆ «Μικρὸν πρίγ-
 κικα» ἢ δὲ μίς Φλωρεντία Saint-John δβαλαμάωσε τὸν μι-
 κρὸν «Πομπηϊόν» τῆς, χαριέντα κῆνα, οὐτινος ἢ μνήμη ἔσχε
 τὴν τιμὴν ἢ ἀποθαναισθῆ διὰ στίχων τοῦ Βύρωνα.

Μολοντί δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο κοιμητήριον εἶναι ἀφιερω-
 μένον εἰς τὴν κυνικὴν φυλὴν, ἐν τούτοις καὶ γαλαί τινες
 ἤξιώθησαν τῆς εὐμενείας ταύτης.

Τὸ ἀναπαυτήριον τοῦτο ἱδρύθη τῷ 1881, καὶ κατὰ τὰ
 πρώτα διαρρέυσανται δέκα ἔτη μόλις ἐγένοντο τριάκοντα
 ἕως τεσσαράκοντα τάφοι! Ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν
 πενταετίαν ὁ ἀριθμὸς ἠῆξησε κτὰ πενήτηντα τάφους κατ'
 ἔτος, καὶ κατὰ μέσον ὄρον, εἰς τρόπον ὅστε ἐσχάτως οὐδε-
 μία θέσις ἔμεινε κενὴ διὰ νέον τύμβον. Ἦδη πρόκειται νὰ
 γίνῃ εὐρύτερον καὶ με σημαντικὰς διαστάσεις σχετικῶν καὶ
 πολυτελέστερον κοιμητήριον εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Λονδίνου.

Παρ' ἡμῖν εἶναι καιρὸς διὰ τὴν καινοτομίαν ταύτην; Τί
 ὄρατοι ταφίσκοι ἐκ πεντελικῶ μαρμάρου θὰ γίνωσιν!

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΚΗ

Ἐν τῇ συλλογῇ τῶν περιέργων μικρῶν δικῶν βεβαίως
 πρέπει νὰ καταταχθῆ καὶ ἡ δίκη τοῦ κ. Rosenthal, τοῦ
 καθηγητοῦ τοῦ ζατρικίου, ὅστις ἤγαγεν ἐνώπιον τῶν δικα-
 στηρίων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ κ. de Balaschoff.

Ὁ δεύτερος οὗτος μακρινὸς ἔραστής τοῦ ζατρικίου, εἶχε
 παρ' ἑαυτῷ τὸν κ. Rosenthal, τῷ ἔδιδε 6,000 φρ. κατ'
 ἔτος καὶ τὸν προσελάμβανε μετ' ἑαυτοῦ εἰς τὰ ταξίδια του,
 ὅτε τῷ ἔδιδεν ἐπιπροσθέτως ἀποζημιώσιν ἐκ 1,000 φρ. κατὰ
 μῆνα.

Ὁ κ. Rosenthal ὑποχρεοῦτο νὰ μὴν πέντοτε πλησίον

του, ὅπως τὸν συμβουλεύεται· πολλάκις δὲ ἐν βραθείᾳ νυκτὶ
 καὶ γλυκυτάτῳ ὕπνῳ τὸν ἀφύπνιζε διὰ τὰ τῷ ὑποβόλῃ πρό-
 βλημά τι.

Ὁ κ. Balaschoff ἔπαυσε ζατρικίον καὶ μόνος σκεπτόμενος
 ἐνθ' ἑκομᾶτο! Τὸ δὲ πάθος τῆς ἀπασχολίας ταύτης φαίνε-
 ται, ὅτι συνήθως ἐκδηλοῖ τοιαῦτα φαινόμενα. Ἀγγλικὴ δὲ
 τις ἐφημερὶς σοβαρῶς ἀναφέρει τοιαῦτα σημεῖα ἐν τῷ βίῳ
 τοῦ κ. Blackburne, τοῦ διασημοῦ ζατρικοπαίκτη, ὅστις
 ἐπόμενος τῇ πολλῇ σκέψει καὶ μελέτῃ τοῦ παιγνίου τούτου
 κατελαμβάνετο ὑπὸ φαντασιοπληξίῶν. Δι' ὁδοί, αἱ πλατεῖαι,
 αἱ ἐξοχαὶ τῷ ἐφαινότο διηρημένα εἰς κανονικὰ τετράγωνα
 διαμερίσματα. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐφαντάζετο ἐνίοτε ἑαυτὸν ὡς
 τεμάχιον ζατρικίου καὶ μετ' ἀκριβείας περιέγραφε τὰς κη-
 νήσεις.

Ἡμέραν τινὰ, ἐν τινὶ ὁδῷ τοῦ Λονδίνου τρέχει πρὸς τινὰ
 διαβάτην καὶ τῷ ἀνακράζει διὰ θριαμβευτικῆς φωνῆς:

— Ἐποδος εἰς τὸν βασιλέα!

Ἄλλ' αἱ παραφοραὶ αὗται τοῦ κ. Banckburne γίνονται
 ἐν πλῆρει συνειδήσει, διότι τὰς διηγείται κατόπιν γελῶν
 αὐτὸς πρῶτον.

Ἦδη ὁ κ. de Balaschoff παρουσιάζει σχεδὸν τὸ αὐτὸ
 φαινόμενον, ἀλλὰ μετὰ μειζῶνος μανίας. Ἐν τέλει δὲ ἤρισε
 πρὸς τὸν καθηγητὴν του καὶ ἀπεχωρίσθη τοῦ ἀδιαχωρήτου
 αὐτοῦ συντρόφου καὶ συμβούλου, ὅστις ὅμως ἐνοεῖ ἤδη ἢ
 ἀποζημιωθῆ διὰ τὰς μανιώδεις ἰδιοτροπίαις τοῦ μαθητοῦ του.
 Ὡστε ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων ὁ ζατρικὸς κόσμος ἀναμένει
 ἤδη νὰ μάθῃ τίς θὰ γίνῃ σάκε καὶ τίς μάτι.

ΜΕΤΡΟΝ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ

Συνιστάται διὰ τοὺς ταμίαις, κλέπτας πάντος εἶδους καὶ
 λωποδύτας, οἵτινες ἤγαγαν θρασυτάτην κεφαλὴν ἀπὸ τινος
 παρ' ἡμῖν.

Ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως κόνις, ἥτις δίδει τέμα εἰς τὰς
 τοιαύτας καταχρήσεις καὶ κλοπάς. Ἐγένοντο δὲ πειράματα
 ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἐπέτυχον πληρέστατα. Μά-
 λιστα εἰς ἐργοστασίᾳ τῆς πόλεως ταύτης, ὁ Αἰμῆλιος
 Schrabl παρατηρήσας, ὅτι τῷ ἀφροῦντο ἐκαστοτε ἀπὸ τοῦ
 χρηματοκιβωτίου του χρήματα καὶ μὴ δυνάμενος ἢ ἀνακα-
 λυφῆ τὸν κλέπτην, ἀπετάχθη εἰς τὸν κ. J. Teleck, καθηγη-
 τὴν τῆς ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐν Frangsdai, ὅστις τῷ ἔδωκε
 τοιαύτην κόνιν καὶ τὸν συνεβούλευσε νὰ ραίην κατ' ἐκαστὴν
 ἐσπέραν τὸ χρηματοκιβώτιόν του διὰ ταύτης. Ἡ κόνις αὐ-
 τῆ εἶχε τὴν ιδιότητα νὰ βάρη κυανῶς τὴν χεῖρα, ἥτις θὰ ἦρ
 χετο εἰς ἐπαρῆν μετ' αὐτῆς, νὰ τὴν καθιστᾶ κυανωτέραν ἐὰν
 ἔξεπλύνετο δι' ὕδατος, πρὸς δὲ οὐδεὶς σάπων ἠδύνετο ἢ ἀ-
 φαιρέσῃ τὸ χροῶμα.

Ὁ ἐργοστασιάρχης χωρὶς νὰ εἴπῃ τίποτε περὶ τούτου εἰς
 τοὺς ὑπαλλήλους του ἔθετο εἰς ἐνέργειαν τὸ πείραμα καὶ
 τὴν ἐπαύριον προτεκάλεσε αὐτοὺς νὰ τῷ δείξωσι τὰς χεῖρας
 αὐτῶν. Πάντες ἐπροθυμοποιήθησαν ἐκτὸς ἐνός, ὅστις μάλ-
 λον ἐκουρπεν αὐτάς. Τὸν ἠνάγκασεν δὲ τότε νὰ θέσῃ ταύ-
 τας ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἀμέσως ἔλαβον ζωηρὸν κυανῶν
 χροῶμα.

Ὁ κ. Schrabl τῷ λέγει ἀμέσως:
 — Σὺ εἶσαι ὁ πλέπτης!
 Οὗτος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πράξιν.

Ο ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ὑπὸ τοῦ Ρώσου ὀ-
 πουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν, πρίγκηπος Σιλκῶφ, θὰ δύνα-
 ταί τις, δταν περατωθῆ ὁ Σιβηρικὸς σιδηροδρόμος, νὰ ἐτε-
 λέσῃ εἰς 33 μόνον ἡμέρας τὸν γύρον τοῦ κόσμου. Ἴδου δὲ
 τὸ χαραχθὲν δρομολόγιον ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Σιλκῶφ.

Ἐκ Βρέμης εἰς Πετροῦπολιν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου 1 ἡ-
 μέραν καὶ ἡμισίαιαν.

Ἐκ Πετροῦπόλεως εἰς Βλαδιβοστόκ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου,
 διανύοντες 48 χιλ. καθ' ὥραν, 10 ἡμέρας.

Ἐκ Βλαδιβοστόκ εἰς Ἀγιον Φραγκίσκον διὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ
 Ὁκεανοῦ 11)2 ἡμέρας.

Ἐξ Ἀγ. Φραγκίσκου εἰς Ν. Ὑόρκην 4 ἡμέρας καὶ ἡμί-
 ρειαν.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς Βρέμην, 7 ἡμέρας.
 Ἦτοι ἐν συνόλῳ 33 ἡμέρας.

Μέχρι τοῦδε τὸ ταχύτερον δρομολόγιον ἦτον:
 Ἀπὸ Ν. Ὑόρκης εἰς Σούθαμπτων 6 ἡμέραι.

Ἀπὸ Σούθαμπτων εἰς Βρεντήσιον διὰ Παρισίων 3 ἡμέραι
 καὶ ἡμισία.

Ἐκ Βρεντήσιου εἰς Ὑοκοχάμαν διὰ τῆς διώρυγος τοῦ
 Σουέξ 42 ἡμέραι.

Ἐξ Ὑοκοχάμας εἰς Ἄγιον Φραγκίσκον 10 ἡμέραι.
 Ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου εἰς Ν. Ὑόρκην 4 ἡμέραι καὶ ἡμί-
 ρειαν.

Ἦτοι ἐν συνόλῳ 66 ἡμέραι ἀκριβῶς.
 Ἄλλὰ ποῦ εἶναι αἱ 80 ἡμέραι τοῦ Ἰουλίου Βέρν;

ΠΑΤΗΡ ΑΠΕΓΝΩΜΕΝΟΣ

ΕΠΙ Τῆς ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ

*Τὸν οὐρανὸν μοι εἰδείας εἰς τὸ φαιδρὸν τῆς ὄμμα'
 τὸν εἶδον καὶ σ' ἐθαύμασα, θεέ, μὲ χαίρων σόμα...
 εἶσαι λοιπὸν ἀπατερὸν ψευδῆς φωστῆρας πλάτων,
 φαντασμαγόρας τὸς θνητοὺς πλανῶν δι' ὁραμάτων;
 Ἦ δὲν ἀπάρχεις, ἢ στιγμὰς ἔχεις παραφροσύνης,
 καθ' ἃς τὰ τιμαθρότατα τῶν σὸν πλασματῶν κτείνεις.
 Τίς ἔχων θγαίνοντα τὸν νοῦν αὐτοῦ Φειδίας
 ἤθελε θρασύει ἔργον του τοιαύτης ἐπιτελείας;
 Ἄν περὶ σοῦ δὲν ἤθελες, ὦ Πλάστα, ἢ ἀμφιδόλλω,
 ἀλλὰ τὸ μεγαλιῶν σου εὐγνωμονῶν νὰ ψάλλω,
 νὰ εἰσακούσῃς ὄφρα τις τοῦ ἄλλου τὰς δεήσεις,
 κα' εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς τὸ τέκνον του ἢ ἀγίως,
 δεῖ παρὰ τὴν κλιτῆν του, τὴν ὄραν τὴν ὁσάτην,
 τὴν ἐπιστήμην τῶν θνητῶν ἐπεκαλεῖτο μάτην,
 καὶ στρέφας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπεγνωσμένον ὄμμα
 σὲ ἀπεζητεῖ ἀργῶν εἰς τὸ κενόν σου δῶμα.
 Ἀφοῦ μοι τὴν ἐδάρησες, πρὸς τί τὰ τὴν ἀράσῃς;
 Τὸ στέμμα μόνον παρ' ἐμοὶ δὲν ἔφερον ἀνάσσης,
 ἀλλ', ὑπερτέρα στέμματος, ἀπῆλθεν ὀπίσας
 ἄγγελος ἐνεζήμενος ἐπὶ τῆς γῆς λατρείας.
 Μῆπως εἰς τὸ ἀπειρον σου παντός τὴν ἀρμονίαν
 τόσον γλυκῆα θαρξίαις παρῆς χαρμωδίαν;
 Τί πρὸς σε εἰς τὴν ζοφερὰν κοιλίδα τοῦ κλαυθμῶνος
 ἐν εἰ ἂν ἠκούετο κελάρηλ' ἀηδόνος;
 ἢ μία εἶμι δεήσις δὲ εὐωδῶν χειλῶν,
 ὃς μύρον ἄνθος τῆς ἀβγῆς, λατρείας ἀποπνέον;
 εἰς εἰ κεκμηκὸς πατὴρ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρων
 ὑπὸ τὸ γόγγος τῶν ἠρώδων τῆς θυγατρὸς ἀστέρων;
 Φονεύεις τέκνα, κα' εἰς γονεῖς χαρλίεις χαρειακῶς
 ἡμέρας τόσον ἀπαχθεῖς, ζωῆς τοιούτου χάρος;
 Δὲν ἔθρησκας, ἔψυσες, τοιοῦτους νόμους γράφων
 κα' ἐγκαταλείπων τοὺς γονεῖς παρὰ τοιούτων τάφον;
 Θεὸς τις ἂν μῦς ἐπλαττε, θὰ εἶχε καὶ καρδίαν,
 θὰ εἶχε πρὸς τὰ τέκνα του πατρὸς φιλοστοργίαν'
 ἀλλ' εἰμῶθα ἀπόκληροι τῆς πόρτης Τύχης νόθοι,
 καί, ὃς Ταγτάλου κόλασις, μῆς φλόγουσιν οἱ πόθοι.
 Τοῦ φόβου εἶσαι γέννημα καὶ τῆς ἀνάγκης πλάσμα,
 κα' εἰκὼν τοῦ ἐφερέτου σου τὸ ἄλλόν σου γάσμα.
 Ἄλλ' ἔγω χρεῖαν αὐτοσυρῶν δολοφονίας θέσις,
 ἀνάγκην ἐκδικήσεως διὰ τῆς βλασφημίας.
 Ἡ βλασφημία εἶνε πᾶρ ἐκρήσεως αἰτιαίας,
 κρυφῆ ἐπαναστάσεως κατὰ θεῶν δικαίας,
 δι' ἣς ὁ ἀδικούμενος, ὃς ἦρας ἀποστάτης,
 βασιλεῖ τὴν θεότητα, τὰ ἔργα τὰ σοφὰ τῆς.
 Πῶς ἄλλως, πῶς τὸν φόβον τῆς θνητῆς τὰ ἐκδικήσω;
 Ἦθελον, Πλάστα θυγατρὸς πατῆρ καὶ σὸν νὰ ἦσο,
 καὶ ἀπνον εἰς τὰς θέλας σου νὰ τὴν ἔδης ἀγκάλας,
 ὃς εἶδον τὴν Δανάην μου ἐκπνέουσαν ὀ τάλας.*

ΙΔΕΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, τὸ πνεῦμα, ὁ νοῦς. Ἄπαντα δὲ ἡμοῦ εἰσὶ συνώνυμα καὶ καλοῦνται Θεοί, ὅτις εἶναι δύνάμις τῶν δυνάμεων.

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὴν ὕλην ἀπὸ λεπτότατα αἰθέρια ἄτομα, ἅτινα πληροῦσι τὸ χάος καὶ ἅτινα ἔχουσι δύνάμιν συνεκτικὴν, ἀποτελοῦντα οὕτω τὰ διάφορα τοῦ σύμπαντος σώματα.

Ἡ διάφορος δύνάμις τῆς συνοχῆς ἀποτελεῖ τρεῖς ἰδιότητες, τὴν στερεάν, τὴν ὑγρὰν καὶ ἀερῶδη· ὅπου δὲ μεῖζων εἶναι ἡ δύνάμις, τύσον πυκνότερόν ἐστι τὸ σῶμα.

Τὰ σώματα διήρσεν ὁ Θεὸς εἰς δύο τάξεις: Εἰς ὄργανικὰ ἢ ζωϊκὰ καὶ εἰς ἀνόργανα ἢ νεκρά. Εἰς τὰ πρῶτα ἔδωκε τὴν ζωὴν, ἦτοι τὴν δύνάμιν τῆς σκέψεως, τῆς κινήσεως, αὐτοβουλίας καὶ ἐπιβολῆς ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὅμοίως τὰ ὄργανικὰ διήρσεν εἰς δύο τάξεις, εἰς ἄρρενα καὶ θήλεα, πρὸς διατήρησιν τῆς διαδοχῆς τῆς ζωῆς ἀπ' ἑαυτῶν, καὶ εἰς μὲν τὰ ἄρρενα ἔθετο διαδοχικῶς ἴδια ὄργανα ἄρρενα, εἰς τὰ δὲ ὄργανα θήλεα.

Τὰ ὄργανα τοῦ μὲν θήλεως εἰσὶν αἰ ὠθηκται, τοῦ δὲ ἄρρενος οἱ δίδυμοι· ἀμφότερα τὰ ὄργανα ταῦτα ἐμπεριέχουσιν ἴδιαν παραγωγικὴν αἰθερίαν ὕλην, ἐκπηγάζουσαν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σώματος.

Πρὸς παραγωγὴν ὁμοίου ὄργανικοῦ σώματος καὶ διαίωνσιν τῆς πλάσεως ἔρχονται ἄτομα αἰθέρια τοῦ ἄρρενος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν αἰθερίων ἀτόμων τοῦ θήλεως καὶ παράγεται ἐν τῷ ὧφ ἀντίτυπον καθ' ὅλα, κατὰ μέλη, κατὰ χρῶμα, καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις, κατὰ σάρκα καὶ κατὰ τὰ ἠθικὰ πάθη, κλπ.

Ἡ αἰωνιότης τῆς υπάρξεως εὐρίσκεται εἰς τὸ ὦδν τοῦ θήλεως, τὸ ὅποιον σὺν τῷ αἰθερίῳ τοῦ ἄρρενος παράγει τὸ ἀντίτυπον, τὸ ἔμβρυον.

Ὅπως παράγεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα, οὕτω γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν, διότι καὶ ταῦτα εἰσὶ ζῶα ἀκίνητα καὶ ἔχουσι ὅμοια παραγωγικὰ ὄργανα.

Ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ εἶναι τὸ ζωογονηθὲν ὦδν διὰ τῶν αἰθερίων ἀτόμων τοῦ ζώου. Οὗτος καλυπτόμενος ὑπὸ τὴν γῆν ζωογονεῖται, ἔτι μᾶλλον ἀναπτύσσεται καὶ ἐξέρχεται φυτρώων καὶ ἀναπτύσσεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀκμάζει, παρακμάζει καὶ θνήσκει, ἐγκαταλείπων σπῆρον, ὅστις ἐμπεριέχει τὸ ἀντίτυπον τοῦ φυτοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

M, K. Achmoun. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Σὰς ἀναμένομεν.—Π. X. Βατοῦμ. Ἐχει καλῶς. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν ἐμεσῶμας.—Α. Ο. Πατράς. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Προσπαθήσατε διαθέσατε Ἡμερολόγια.—Γ. Ρ. Κέρκυρα. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς ἔχετε καὶ ἐπιστολὴν μας.—Δ. Σ. Μελέτην. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις μετ' ἀριθμοῦ λαχέου σας ἐστάλη-

σαν ταχυδρομικῶς ὡς καὶ φάλλα «Ἡχοῦ».—I. N. M. Σῦρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἡμερολόγιον σὰς ἀπεσταλάμεν καὶ ἔχει καλῶς· περὶ συνδρομῆς σας. Ἡουχίτα.—Δ. Α. Γαλαξίου. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἐχει καλῶς ὡς γράφει. Ἡμερολόγιον σὰς ἀπεσταλάμεν.—Κ. Α. Βραβίλια. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ σὰς ἀπεγράψαμεν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ἀμέσως. Ἀλλὰ δὲν βλέπομεν καὶ τὴν αὐτὴν προθυμίαν ἐκ μέρους σας.—Ν. Ν. Βόλον. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐρμῆν Πραξιτέλους θέλατε λάβει ἀσφαλῶς ἐν καλῇ εὐκαιρίᾳ.—Ξ. καὶ Σα. Πόρτ-Σαίδ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν.—Α. Α. Ταγγάνιον. Ἐπιστολὴ μετὰ χρημάτων ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ν. I. Σῦρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Λοπούμεθα δὲ δὲν κατορθώσατε τίποτε. Προσεχῶς γράφομεν ὑμῖν σχετικῶς.—Α. Α. Ἀργυροπόλιον. Ἀναμένομεν τὴν ἐκκαθάρσιν τῶν ἀποδείξεων καὶ Ἡμερολογίων.—Ν. Ο. Πατράς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξεις καὶ Ἡμερολόγιον σὰς ἀπεστάλησαν.—Κ. Β. Ρώμη. Πραγγεῖλα σὰς ἀπεστάλη.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ΤΟΥ 1899 ΕΤΟΥΣ

Ἐξεδόθη λαμπρὸν, ὠρατὸν, τερπνόν, οἰκογενειακόν, φιλολογικόν, εἰκονογραφημένον, ἐν τυχῶ δὲ χρήσιμον καὶ διδακτικόν, χάριεν καὶ μελίρρυτον τὸ ἐφετεινόν Ἡμερολόγιόν μας, ὅπερ πωλεῖται ἐν ἅπασιν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐν τοῖς γραφεῖσι μας, ἀντὶ φρ. 2 ἀπλοῦν καὶ φρ. 3 χρυσόδετον.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Τόμοι προηγουμένων ἐτῶν τῆς «Φύσεως» ἅπλοιοι καὶ χρυσόδετοι πωλοῦνται ἐν τοῖς γραφεῖσι ἡμῶν εἰς τὰς ἀκολουθούσας τιμὰς.

Ὅλη ἡ σειρά τῶν 8 τόμων,	
Ἀπλῶν ἀντὶ φράγκων	90
Χρυσόδετων ἀντὶ φράγκων	120
Ἐκαστος δὲ τόμος κεχωρισμένος τοῦ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8ου ἐτους :	
Ἀπλοῦς ἀντὶ φράγκων	12
Χρυσόδετος ἀντὶ φράγκων	15
Ἀποστέλλονται δὲ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν παντὶ καταβάλλοντι τὸ τίμημα.	

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ε. ΖΥΓΟΥΡΑ

1. Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμ. δρ. 2.50
2. Ὁδηγὸς τοῦ ἐμποροῦπαλλήλου. » 2.—
3. Ἐμπορευματολογίας φυτικά προϊόντα. » 2.—
4. Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία ἐκδόσις β'. » 4.—
5. Γενικὴ Λογιστικὴ πλήρης. » 8.—
6. Καταστιχογραφία-Λογισμογραφία. » 3.50
7. Διδακτικὸν ἐπιστολάριον διὰ σχολεῖα. » 1.10
8. Ἐγχειρίδιον Οἰκονομίας, ἐγκριθὲν. » 1.10

Τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε χρήσιμα οὐ μόνον ὡς κείμενα πρὸς διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδίαν μελέτην. Παρὰ τῷ αὐτῷ καθηγητῇ δίδονται μαθήματα Καταστιχογραφίας καὶ Λογιστικῆς ἐπὶ μετρίοις διδάκτορις. Διεύθυνσις Ε. Ζύγουρα, διασταυρώσις ὁδῶν Φαβιέρου καὶ Μάγερ, ἀρ. 9 εἰς Ἀθήνας.

BALTIMORE OYSTER HOUSE RESTAURANT

PHONE MINT 1691

A. J. KOSTA PROP.

21 Sixth Street SAN FRANCISCO

Εἶναι τὸ μόνον καλεῖτερον ξενοδοχεῖον καὶ ἐστιατόριον ἑλληνικὸν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς. Ἄνοικτόν καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ῥωμανίᾳ συνδρομηταὶ μας, ἥδη ὅτε ἤρξατο ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωμανίης ν' ἀποστέλλωσιν ἡμῖν τὰς συνδρομὰς τῶν διὰ ταχ. ἐπιταγῆς.